6-38-4 794 1

Frederich Fuentes

Musica U. Fando.

Arm.	Pres.	C.	N
189	LLL	8	21.

Sa Primera Nit.

Vaudeville en 2 actes
y tres cuadros.

Acte 1er.

R. 311895

MS. 123/1

Bibliothèque nationale de France

La primera nit.

Vaudeville en 2 actes y tres cuadros de

F. Fuentes (fill)

Música del Mestre

Urbano Fando.

Repartiment:

Victoria Segura ..... Sra Simó

Da Calamanda ..... " León

Virginia ..... " Martí (Ma)

Amelia ..... " Martí (Mang.)

Carme ..... " Piqué

Maria ..... " Gomez

Candit ..... Sr. Casas

Riusech ..... " Ortís

Piñol ..... " Garrido

Mamet ..... " Alonso

Carlos ..... " Forents

Macari ..... " Garrido

Rovira ..... " Roca

Joan ..... " Puiggrós

Arcalde ..... h. Forns
Amo fonda ..... " Roca
Agutzil ..... " Forns

Convidats, Mossos, Actors, Actrius, Agents.
Epoca present. L'acció a Vilatranquila y Vilamoguda.

Acte primer.

Planta baixa d' una fonda. Dugas portas á la dreta. La primera se supos a dona á una sala menjadó. Altre porta á l' esquerra que dona al carrer. Cap al fondo, dreta, taula, escriptori y tablero ab claus dels cuartos interiors. Plantas. Cadiras. Balancins.

Escena I.

Piñol, Rovira, després Macari.

Rov= Que tenim molt benut?

Piñ = Molt! Dotze pessetas!

Rov: A n' aquest pas, a la nit farem comedia pels blanchs. No sé perquè havém tingut de venir a Vilatranquila.

Pi = Un capritxo de la nostra estrella. Ós á dir capritxo, si ha volgut ve nir to'ls seus motius.

Rov = Quins?

Pi = No fuch dorcho. Es sagrat.

Rov. = Vols callá! De tegié qu'
aqui hi te algún paio.

Pi = Per tot arreu en tro-
ba bé proas.

Rov. = Gracias á las tevas for-
mas perque com actriu.

Pi = Sigui per lo que vul
gui, lo cert es que la
nostra famosa actriu
Victoria Segura, alla
ahont va acredita 'l
seu nom. La vehuen.
victoria segura, deste-
quida tropa pagans
y dels bons. Ja 'l dos me

sos que té un tal Molló
que la fa anar mes
mudada y enjoyada qu'
una princesa.... En
cambi, nosaltres, sempre
anem de ca' n justos.

Rov: Que vols ferhi!.. Que
no sabi aquell ditxo...
Qui té...

Mac= Si es servit...

Li = Gracias.

Rov= Que hi ha algun tiberi que se sent tanta
gdtzara allá dins?

Mac= Tenim un casament.

Rov. Ah! Y que tal la nu-

via.?

Mac= Un fom de flors... jo-
veneta, tendre... m'a-
gradaria trovarme al
puesto del nuvi, crequiho.

Ros= Y jo!

Pi= Y jo!

Gracias.

Mac= No hi ha de qué.

Pi= La Victoria arriba á
las cinch.- Sabs qu'
aquest pany de paret és
magnífich!?

Mac= Per qué?

Pi Per posarhi un cartell

Mac= Un cartell?

Pi- Si vosté no hi te cap in-
conveni ent ?...

Mae= Cap ni mitj. Lo que vos-
tés vulguin!

Pi= Donchs n' hi possarém
un. Sempre será un
anunci mes.

Mae= Es aquesta nit la fun-
ció vitat?

Pi= Avuy. Sa portarém
programas. Aném al
teatre. De pas pendrém
el pols á la taquilla.

Rov= Me sembla que no n'
hi trovarém!

Pi= Hasta are.

Mac= Estiguin bonets. (mutis esquerra)

(Mutis dreta)

Escena II.

Cor. Dª Calamanda, Sr. Mamet, Candit y Ruisech.

Mam= Peró Calamanda, no ti-
guis aixís! Sembla que
vigúem á un enterro
ten llock d' un casa-
ment... Oh! Y el casa-
ment de la nostra filla.

Bal. Es precisament per això.
Lo casament de la filla,
es l' enterro de la felici-
tat de la mare.

Ma: Calamanda, no dijuis
tonterias.

Can: Com es qu' ens han dei-
xat? Que no 's troba bé
mamá suegra?

Ma: No es res!

Can: L' estomach?

Cal: No, l' emoció.

Can: L' alegria!

Cal: L' alegria! Pobre... filla
meva. La meva Vir-
ginia.

Can= Sa! ja! Vaja, no tinguí
aixis que ja no t'es.
tila
Cal= Bl qué?
Can= Bl plorar perque te li
ha casat la filla.
Ma= Sa li he dit, peró cá...
Can= Eindria d'estar mes
que contenta... No vuy
alabarme... pero vaja!..
ha trobat un gendre,
com no'n corren. No
vuy parlar de las con,
dicions fisicas... perque
saltan á la vista, mo-
destia apart... pero la

meva fotició es bona...
Notari desde fa quinze
dias, l'unich á Vilatran-
quila... tinch un gran
porvenir.

Ma- Ab el present, m'acon-
tento.

Cal- Pero'l teu passat m'ator-
menta.

Ma- Perque ha tingut una
querida!

Cal- Una cómica!

Ma - La Victoria Segura.

Can- Estigui segura, que he
suprimit la Victoria.

Ma- Y no tornará á sonar-

hi mes.

Can = Això es. Prou Victoria;
are aniré... a peu... ab
la meva dona. Lo
giuro.

Cal = Si es aixís...

Ma = Està clá. Ademés, fa
se sab qu' els millors ma
rits son aquells que te
nen experiencia de la
vida.

Can = Vosté no tenia molta
sogre?

Ma = Regular, regular.

Cal = Oh! Els homes!

Ma = Suposo que no't pots

queixar de mi.

Can= La Virginia, tampoch
podrá queixarse... Eran
quilets, mamá - 1oore;
d'aquí vuit diés ja la
trobarém completament
transformadd y ditxosa.

Cal= Vuit dias! Sol massas!

Can= So trobo que son pochs
per la lluna de mel.
Pero' ls clients...

Cal= Si al menos tinguués la
ditxa de poguerlos a-
companyar..

Ma= La 1oora ab els nu-
vis durant el viatge

de boda!... No 'ls farias poca nosa!

Cal= No vuy dir això!...

Mac= Vaja, no n parlém mes. No't necesitan per res. Sa s'arregla-rán tots dos.

Can= Oh! ja ho crech qu' ens arreglarém y des-seguida.

Cal= (¡Desvergonyit!) No hauria voldut donar l'ultim concell á la meva filla, al moment de traspassar la porta de la cambra nupcial.

Can= Bé, sí... però no n' hi
ha necessitat...

Cal= La meva pobra mare,
va acompanyarme fins
a la porta en aquell
moment solemne.

Mac= Ara ja hi van solas
ab el marit.

Can= Sí, es cuestió de modas.

Mac= Estareu divinament en
aquell niuet! Hotel
Universal, quarto núme-
ro 8, principal. Ja saben
que hi arribareu aquest
vespre. Está bastant ben
amoblat. L'amo va

dirme que tindriau motto
y cambrera ai les vostres
ordres. Oh! bs veu que
está molt ben montat.
bs l' unich que hi ha
ai Vilamoguda, pero pot
competir ab els de Bar-
celona. Alli, veus, hau
riau tingut massa
mareig.

Can:- Efectivament (Y m'
hauria exposat á tro-
varme ab la Victoria)

Ma:- Ah! Si algu vos pre-
gunta cap ahont anau
per fer lo viatge de

nuvis, digueu ab extran-
ger. Dona mes llustre.

Can: Ja veurá ti n' esplica-
rem de cosas novas al
tornar, sobre tot la Vir-
ginia. Anem a prendre
café, anem.

Ma = Vaja, prou; semblas
una regadora. Anem.

Cal. Pobre filla meva.

(Mamet se l' enporta
deb bras.)

Escena III

Rius. després Amelia y Càndit.

Riu = (Treu una carta)

Del Gobernadó... diu que necessita veurem... qu' es urgent. Que deu volguer? Que deu haberhi de nou? Será precís anarsen a quet vespre.... Tindré de dormir á la fonda... me sab greu que la Victoria estigui fent la tournee!... tant bé que m' hi hauria vingut... quina nit de jderga

hauriam passat tots dos...
bn fi...

Ame= De qui era aquella car-
ta que t' ha donat el
mosso mentres dinavam?

Rui= Del Gobernadó. veus?
M' escriu que li convé
veurem, pero no dui el
perquè.

Ame= y t' en vas avuy?

Rui= Es un cas urgent.

Ame= Deus estar molt content.
Anar á Barcelona! Que
't diverteixis forsa!

Rui= Figurat.

Amre= Y es el Gobernadó ó la

Governadora qui t'envia
á buscar?!

Rui = Amelia! No diguis dis-
barats! Sempre la teva
gelosia! Cualsevol diria
que no 'm coneixes!

Ame = Massa bé conech.

Rui = Perque vaig á Barcelona
ja tinch d'aprofitar la
ocasió per ...? Si, un ho-
me casat, un home for-
mal, un jutje que tant
aqui com allá está sem-
pre en funcions ...

Ame = De teatro.

Rui = De teatro! Ba, ba, tens

ganas de buscar rahons
y jo...

Ame= No fallis el tonto. Que
potser et creus que no
estich enterada de las
teves calaveradas...

Rui= Pero que t' empatollas?

Ame= Jo, com a senyora de
un jutge tinch la meva
policia y tè que fa dos
messos que tens una
querida.

Rui= Que tinch?... (Qui l' hau
rá enterada?) Aquesta
es bona!

Ame= Vols que't digui qu' es

y com se diu?

Rui = No sé perqué t' escolto...

Ame = Es cómica y es diu Victoria Se... gura.

Rui = Que vé algún municipal?

Ame = No fassis brometa, no. Digas que no es vritat?

Rui = Es clá que t dich que no.

Ame = Embustero

Rui = Pero, veyam, perque t' empenyas en que t' engany? Si fossis llegaiosa, gepeuda, vixa, lletja, esquerpa... pero si ets mica, ben feta,

carinyosa...

Am= Pero! no sock artista... no
m' exhibeixo publicament.

Rui= Cada cop que vaig á
Barcelona estàm iguals...
y crech qu' al tornar tu
mateixa m' ho has fet
resaltar, m' has trovat
mes... carinyós, mes... es-
pantiu, mes!...

Am= Ricardo, gira full.

Rui= Això mateix tindria de
demostrarte, que si apro-
fités els meus viatges
per anar de trueno, al
tornar no podria tenir

tanta ... eloqüencia ...
Tranquilitzat; no tinch
cap interés en enga-
nyarte ... I estimo massa
y ademés sé que si t'
enganyaba demana-
rias el divorci.

Am = Vaya!

Rui = Y demaná l divorci la
senyora d' un jutge,
... jutja tu matelica
si jo faria gaire bon
paper!

Am = bl qu' es si fuch pes-
carte, estigas segú que
no miraré si pots fer

bon paper ó d' destrassa.

Rui = No passis aŭydado, no
tindràs aquest trevall.

Am = Aixi ho desitxo.

Can = Si destorbo m retiro.

Am = No, Candit, no.

Can = Aixis bueno.

Rui = (Qui l' haurá poguda
enterar de...! Sort que
á casa la Victoria no'
m coneixen per altre
nom que' l de Enrich
Molló!... De tots modos
farém ojo.)

(Mutis Amelia.)

Escena IV.

Riusech y Candit.

Can = Estimat senyor Riusech,
fassi l'obsequi de dir-
me que li semblin
aquestos cigarros. Sa té
que vosté es un gran
fumadó y que'n fu-
ma de millors... Da
bé, ab la seva fortuna,
faria?l mateix.

Riu = Oh!

Can = Sap que cada vegada

que hi penso m'sembla
mes estrany que vosté
tenint tants dinérs s'es-
tigui à Vilatranquila
y de Sutge?

Riu = Será reservat!

Can = Un reservat qui ni els
morts hi entrarán.

Rui = Donchs es perque m'
agradan molt las
donas?

Can = Y qué?

Rui = Com que la meva do-
na es molt gelosa y
si jo fes la tonteria de
deixarme pescar ab un

altre, demanaria 'l divor-
ci... y no estich per ai-
xó, vareig ferme nome
nar jutge d'aqui. Y
com que no n'hi ha
d'altre, estich tranquil,
no haig de tenir por
que 'l jutge 'm sorpren-
gui en flagrante deli-
to... A menos de que'
m sorprenqui jo mateix.

Can = Y no es facil.

Rai = Cá. Si no 'm sorprench
de res!... Vet' aqui com
he fogut, tente corre
cap perill, recorre tot

el circol de donas con-
quistables.

Can= Y'l dia que no'n que-
di cap en aquest circol...
vicios, com ho farà?

Rui= Oh! Sa fa dos mesos
que vareig trovarmhi.
Lo meu cor va tenir
qu' espatriarse y vareig
colocarlo sobre el blanco
seno d'una dona!...
La Verge d'en Murci-
llo!

Can= Alsa pilili!

Rui= Entre tantas donas com
han circulat per las

mevas mans, cap, cap
com aquesta.

Can = Com quina!

Rui = Com la que li dich,
home! L'hi presenta-
ré cualsevol dia. Vuy
que la conequi. Si
algun dia va á Bar-
celona, avisim.

Can = Bueno, pero de las do-
nas dixis, sab, ja n'
estich apartat.

Rui = Sa tornará á acos-
tarshi.

Can = Cá! L'última va fer-
me passar las ganas.

Rui= La meva té uns brassos...
y una escultura... Y
me'ls pasa ab un no
sé qué al voltant del
coll, que m' enasa!...
Per mi, va plantá un
tipet lo mes estupit d'
aquest mon.

Can= Lo meu substitut crech
qu' ha sigut un vell
estantis, ... beneyt...

Rui= Es posible ... Quina
xicota!... amable...
cariñosa...

Can= La meva era nervio-
sa, esquerpa...

Rui= Un pot de mel... Finch
d'estar ellepant tot
lo dia.

Can= Aspre com la llimona.
Y à punt d'armar
bronquiña per res....
Un vespre, al Palais
de Cristal, estrenaban
una revista, va creu-
res que m mixaba
ab ideas lúbricas las
cuixas d'una france-
sa, que feya de Venus,
m pega un bofeta-
da y d'un cop de
puny m'ensorra'l tom

brero fins al nas... De
rabia va agafarli un
atack de nirvis... S'
imagina 'l cuadro?

Rui= L'autoritat va veni,
varen treurels del local,
en mitj del crits del pu-
blich.

Can= No senyor, no, varen a-
plaudirnos... y algú 's
va posar á cridar, otro!
otro!!... el publich se va
creure qu' era una es-
cena de l'obra.

Rui= Sa, ja! Quina gracia.

Can= Stre, tot será per la

meva dona... Si ja
l'estimo ab delit...
avants de... ficuris que
será després que...

Rui = Do també estimo molt
á la meva, y si l'en-
ganyo es per provarli
lo meu amor.

Can = Vaya un modo de pro
varli.

Rui = Aquestas escapatorias
m' animan, me for-
tifican: al tornar es-
tich... en tó mes bri-
llant... Aixis com els
que corren ab bicicleta

necessitan company qu'
els entreni, ... jo, casat,
necessito també entre-
narme.

Escena V.

Mateixos, Carlos, despres Virginia y Piñol y Maria.

Car= Perque't quedas els cigarros?

Can= Fé.

Mar= Aqui al menos s'hi respira.

Can = Que 't creyas que m'ha via perdut?

Mar = Be, y que no tenim de ballar, Carlos!

Car = Desseguida, Maria.

Mar = Suposo que ballará sempre ab mi.

Car = Vaya! Per algo sock la teva pareja.

(Piñol ha entrat y ha deixat programas damunt de la taula y de las cadiras. Virginia ho veu y n'agafa un que llegeix.)

Vir= Ay, ay! Avuy hi ha
funció al Teatre. Qui-
na llástima! Susta-
ment aquest vespre que
no hi tercm.

(Llegint)

"Maria del Carmen"
per la sin rival actriu
Victoria Segura. - Can
dit. que la coneixes en
aquesta Victoria Segu-
ra?

Can = Qué? Ahont es?

Rui = (Que diu?)

Vir = Avuy treballará en el
Teatro d'aquí. Mira-

Rui = (La Victoria aquí.)

Can = (Bla aquí.) No... no la conech. Anem... anem á fer un xich de ballaruga. Apa Maria, Carlos!.. á ballá á ballá. (Pobre de mi si m' arreplega)

Car = Dettequida vinch.

Mar = No tardi.

(Meets totz, menos Ruisech.)

Escena VI

Riusech, sol.

La Victoria aqui y la meva dona que té suspitas... Pot creurers que soch jo qui l'ha feta venir... Si veu aquestos programas... ja la sento.

(Va una bola dels programas y els llensa)

Totas las precaucions son pocas.

(mutis)

Escena VIII

Escena VII

Piñol.

Com mes anunci millor.
Y' els programas qu' hi
deixat aqui ahont han
anat a parar?
Vaya una broma!
S' hi deixaré mes vetho
aqui.

(deixa mes programas
y mutis)

Escena VIII

Candit, Carlos Mamet,
Dª Calamanda, Amelia,
Virginia, Maria, Riusech,
y Invitats.

Can = Si la sogra llegia el nom de Victoria Segura que passaria?
No sé per que han tinguet de deixar tants programas.

Car = Per mi, ja poden comensar el ball.

Can = No es mal ball el que tenim.

Car = Que passa?

Can = Que la Victoria treva
lla aquest vespre aqui.

Car = I qué! Tú serás fora...
Can = Encara no hi marxat.

La casualitat pot fer
que 'ns trovém ai l'es-
tació, aqui...

Car = Aqui!

Can = Si al arribar se li an,
toxa venir aqui ó po-
par... Ay! ay!..

Car = Peró no vares re-
nyirhi!

Can = Renyirhi, renyirhi... la
vareig plantar sente
dirli una paraula, ara

fa tres mesos cuant va-
reig establirme aqui...
No vareig gosar a rom-
pre, a dirli ab bonas
paraulas que ja esta-
vam llestos... Ja sabs
quins nirvis gasta... com
se posa... hauria nigut
terrible... Oh! y are
vindrá, hi haurá un
escandol... La sogra'm
pendrá la Virginia!
Oh!

Car: No exageris, home!

Car: Bs veu que no coneixes
á la meva sogra.

Car= Que per ventura sap
... que la Victoria va
ser la teva querida?

Can= Bs clá qu' ho sap!
Per això m' esclamo!...
Pero 's creu que tot vá
acabarse, tot!... No tinch
mes remey que tocá 'l
dos desseguida. Será
lo mes prudent

Vicq= Encare no podem ba-
llar?

Mac= Si, si, já está 'l sala
á punt.

Am= Quin dia mes felis,
vritat!

Vic= Ay, si! molt! El mes
felis de la meva vida.
Ana= Vaya si ho es! Es
l'unich dia que'ls
marits son del tot sin-
cers. Aprofitissen.
Can= Findriam d'anar á
prepararnos per mar-
xar, Virginia.
Cal= Fe la vols endú...?
Tant aviat?
Can= Son las sis y cuart.
Cal= Lo tren no surt fins
á las set y deu.
Can= Peró tenim de cambiar-
nos de roba... arreglar

las últimas cosas...

Cal = No vuy que la Virginia 'm deixi fins l'ultim moment.

Can = Bé que... (Aquesta dona, te ganas de que hi haqi un spoliarium!

Rui = Ja tindrá temps, home, ja tindrá temps.

Tots. Está clá.

(Van fent mutis)

Ma = Vaja entreu, balleu una americana y tú torna á pendre una tassa de café, que despertella.

Can = Jo dormiré, no tinguí
por...

Ma = Ja m' ho soposo. pero
no estaria de mes.

Can (En fi que sigui lo
que Deu vulgui)

Cav = Filla meva! Ja se't
va acostant l'hora!...

Can = (Ab tanta humitat, si
no li surten bolets, será
un miracle.)

(Jan mutis tots
quatre)

Escena IX.

Macari, Piñol y Rovira, després Victoria.

Pi= Escolti, sab si ha vin-
gut una senyora?

Mac= Una senyora?

Pi= Si, qu' hagi dema-
nat pel senyor Piñol.

Mac= No he vist cap senyo-
ra ni cap Piñol.

Pi= Aquest Piñol soch jo.

Mac= Ah! Celebro.

(mutis)

Rov= Quant dich que no
vindrà!

Pi= Si, home, si, no cridis

el mal temps. No faltaria mes, sinó que no vinguès. La tents? Sa es aqui.

Vic= Hola noès!

Música.

Vic= Y els demès?

Pi= A passejar pel poble.

Vic= Com se presenta el negoci?

Pi= A les cuatre hi havia dotze pessetas.

Vic= Y are ha aumentat molt?

Pi= Al contrari.

Vic= Com pot ser?

Pi= Sent. Are hi ha deu pessetas no mes, per. que a n' el taquillero n' hi han encolomat dugas de cartró.

Vic= Si! qu' estém bé!

Pi= Altra vegada! Qui deu ser aquest que s' entreten en treure' ls programas?

(Se posa d' altres)

Rov= Per programas que potis no farém pas suŋgi.

Vic= Qui sab!

Ro= Ja ho veurás. No té perquè has volgut venir en aquest poble.

Vic= Per assumptos particulars. Jhe volgut venire per donar una sorpresa. a n' en Candit Roura.

Pi= Ah! Aquell mitja cerilla?

Vic= Si, are es Notari d' aquí.

Pi= Ah!

Vic= No' n sabia res... y ahire al llegir el diari vaig enterarmen.

Pi= Es estrany que no t'
ho hagués dit.

Vic= Va fer mutis a la fan-
cella. Sa desconfiaba de
trovarlo.

Lou= Y vens á....? Erobo que
fas mal fet...

Pi= També m' ho sembla...
Y sobretot habentlo re-
emplassat y ab cen-
tatja... vd deixarte,
donchs que s' arregli.

Vic= Tirich lo meu amor
propi y vuy demos-
trarli que á mi no
se' m planta com á

una bèstia... Per altre
part, tu ja sabs que
estaba boija per ell.
Tenia un no sé què...

Pi= Tira teló, creume!

Ro= A veure com ens servi-
rán á n' aquest hotel!

Pi= Pots contar; avuy han
tingut un casament;
deurán donarnos las
sobras.

Vic= Tindriau de tornar al
teatro per veure com
está la taquilla.

Pi= Malament.

(Mutis dos dos)

Escena X.

Victoria, Carlos, luego Landit, Macari, mes tart Virginia, Sa Calamanda y Mamet.

Car= No crech que'n tro-
bi...

Vic= Passihobé, Carlos.

Car= Victoria!

Vic= Com está? Quina sor-
presa, eh?

Car= Si, efectivament.

Vic= De frac. Que potser

el del casament?

Car= Si, si... soch... (si deu saber...)

Vic= No pensaba ab mi, vritdt?

Car= Si... no... els anuncis...

Vic= Es vritat... Aixis en Candit está enterat de...

Car= En Candit...

Vic= Naturalment. Sent aqui!

Car= Ah! Vosté sap?

Vic= Que's Notari d'aquest poble... Tinch unas ganas de veurel

Vuy que m' explique
perque va plantarme
sense dirme res y perqué
durant tres mesos no
ha donat senyals de
vida.

Can = Encare ets aqui.?

Vic = Candit!

Car = (Bll!)

Can = (S'ha reventat l'ay-
guera) Victoria!

Car = (Si cantis Victoria,
perque't farán un
cap nou)

Vic = La mateixa. ¿ Qu'
esperas? Pero no 'l

veu? Sembla que vin-
gui de la lluna, el
senyor Notari!

Car= Es la sorpresa!

Can= (No tindré mala llu-
na) Si, es la ....
(Ay, si are sortissin)

Vic= Aixó retorna!... Mi-
rat si soch bona... qu'
he vingut ab inten-
cións d' escanyarte...

Can= Bufa!...

Car= Viva!..

Vic= Pero al veuret tant bu,
fó, com sempre... 't per-
dono la vida.

Can= Gracias... verdugo!

Vic= Digas, perque'l m vas
fer aquella mala
partida?

Can= Bs que... comprens?...
Un Notari...

Vic= Que no es un home
com els altres?... No
t'ho perdono, vaja!
No dirme adeu, des-
prés d'habernos es-
timat tant... Oh! y
encare'ns estimarém
molt, eh que si?

Car= Moderació, moderació!
(Preveig una heca-

tombe!)

Can= (Si 'ns veyan. Vol-
dria ser al Sapó.)

Vic= Ah! Que no ho sabs?
Aconsellada per las
amigas que veyan lo
trista que estava, va-
reig substituirte per un
tal Moltó...

Can= Ah!

Vic= Peró estigas tranquil...
li donaré las dimiso-
rias; are ja t' he tro-
bat.

Car= (Pobre candit)

Can= Ay, la mare.

Vic= Vutat que no'ns te pararém may mes? ... Sent Notari deus guanyar molts dinés.

Can= bé!

Car= (Paleixo mes qu'ell!)

Vic= Bueno; no soch exigenta. Podrás llogar qualsevol caseta dprop de la teva... vindrás tots els vespres... farém non-non ben juntets... y a primera hora del dematí t'en vas cap el teu despatx. ... Que bé, eh?

Can = Molt... Dispensam.

(Mitj mutis)

Vic = Are que m'hi ficto;
que també ets del ca-
sament?

Can = Del casament... Si... Si...

Mac = Senyor nuvi, 'l dema-
nar...

(mutis)

Vic = Quin nuvi?

Can = Aquest... en Carlos...
es ell el que s'ha
casat.

Car = Si, efectivament, jo
soch... jo...

Vic = I no m'ho ha fet

saber desseguida?...—
Que vinguí la enhora-
bona.

Car= Gracias.

Can= Si jo he vingut el seu
testimoni.

Car= Si, ell ha vingut lo
meu testimoni. (Y a-
nem embolicant)

Vic= Y ahont van a pas-
sar la lluna de mel?

Car= Al bxtranger.

Can= Si. Al bxtranger.

Trig= Qu' hen de ser. Z'
estém esperant.

Can y Car= Bha!

Can= Jo de marit.

Car= Tens raho. Estimada Virginia.

Vir= Pero...

Ma= Ahont es lo meu gendre?

Car= Estimat sogre.

Cal= Vens ó no vens?

Car= Als meus brassos, mamá suegra.

Ma= Pero á que ve...

Car= Anem, els convidats ens esperan!

Vig= Y en Candit?

Car= Are vé. - Anem.

Ma= (Que li agafa)

(a Canolit)

Can = Son els efectes del Champany.

Ma = S'ha entervolit?

Can = Si, porta una mona agafada per la cua, pero grossa!

Car = Anem, sogre, anem.

Ma = Si, si... anem. Ay caray de xicot!

(mutis)

Escena XI

Candit. Victoria, luego Piñol.

Vic = Está molt alegre 'l teu amich.

Can = Un xich massa.

Vic = Quina xicota s' ha triat! Es un tipo molt bonich!

Can - Psché!

Vic = Jo al puesto d'en Carlos no estaria tranquil. ... Es massa maca... Es un dirtho à tu, però m'sembla que'ls hi farà portar.

Can = Eh! No fem bromas!

Vic = Y a tu que te t'en dona?

Can = Be, si, res... pero com que's un amich... Bueno, dispensam.... tinch d'anar...

(mitj mutis)

Vic = Deixals estar. Ja hi anirás. Suposo que sabs que estich fent una tournée y que avuy tevallo aqui.

Can = Si, si...

Vic = Vina al Teatro y en-

tra al escenari... t'
estarás al meu cuar-
to y al sortir podém
anar á casa teva.

Can = Sa m' agradaria,
pero no pot ser
tinch de marxar.

Vic = Aquest vespre?

Can = Si, un dsumpto ur-
gentissim.

Vic = Y no pots enviarhi
ningú al tau puesto?

Can = Ca, es personal.

Vic = Aplausaho!

Can = Oh! De cap modo...
Aquestos dsumptos, no

s'aplassan may!

Vic= No vas pas tradera
de la nuvia?

Can= Jo? Y ara! Bue=
no, adeu, ja deuhen
estar impacients!

Vic= T'en vas sense abras
sarme!

Can -6 ¡Que no t'hi abras
sat?...

Vic= Quant ens veurém?
Dimars, seré a Bar-
celona, vindrás?

Can= Bueno!

Vic= De debó?

Can= Si, dona.

Pi= Se'l saluda, senyor Kourc. Com está?

Can = Be... Gracias... Dis- pensi.

Vic = Si, l'esperan Fins a dimars, eh?

Can = Si, si. (Findré de marxar de debó al extranger, no hi ha mes.)

(mutis)

Escena XII

Pi= Ya estat content de tornarte a veure?

Vic= Molt y dinars, tornarém a reanudar las nostras relacións

Pi= Si'm vols creure ai mi no donguis els despidos á n'r en Molto.

Vic= Oh! no encare, no. Tinch de demanarli mes pessetas per pagar la modista.

Pi= Y después procura pro-

guernhi demanar mil
mes... Tots son ab
menjadó de dalt veus?

Vic= Ara pujo. S'ha ani-
mat la taquilla?

Ri= Segueix ab la matei-
xa febre...

(mutis)

Escena XIII

Victoria y Ruisech.

Rui= Bonich busto... Senyo-

ra... ¡Victoria!

Vic = Molt!! Tu per aqui?

Rui = A que has vingut?

Vic = A fer comedià.

Rui = (Fem l'orni)
Quant?

Vic = Aquesta nit. Y tú
com es que...

Rui = Yo he vingut ab
un amich per unas
compras.

Vic = Y ab levita... tant
mudat per fer com-
pras?

Rui = Si, ja veuràs, tens
de presentarte bé!

Vic = No esperava pas trovarte!!

Rui = Ni jo; ha sigut una verdadera sorpresa.

Vic = I tant! Soparém junts?

Rui = Bé m' agradaria... com pots figurarte... pero aqui no es possible...

Vic = Anem a una altre fonda...

Rui = No, no; 'm coneix tothom. Lo que voldria es el nostre niu del carrer de Blanis.

Vesten cap a Barce-
lona y passaren
la nit junts a casa
teva.

Vic= No pot ser... estich
anunciada... la ta-
quilla oberta... buta-
cas venudas... seria
precis un cas de forsa
major.

Rui= Bueno, já'l trovarás.
A las nou seré á
la estació y confio
que'ns hi trovarém.

am.= Què!

Vict= Ah! Pero are que hi

penso! Demá fem la
mateixa obra á Vila-
moguda.

Am = Bh! Deu esser la Vic-
toria Segura, la có-
mica del meu marit!

Rii = Demá? Millor que
millor... Aixís podém
pasar aquesta nit
tranquildment á Vi-
lamoguda.
Victòria meva!

Am = (Infame!) Si qu'es
clla, sí!

Vic = Vcus? no está mal
pensat.

Rui = Ves, ves... a les nou
a la estació.

Vei = Sí.

(mutis)

Rui = (Tirant los progra-
mas)

Ara, això fora, que
si la Amelia els
veja..

(Pausa)

Am = (No sabs lo que t'es-
pera.)

Rui = Quina nit passarem!
Y la dona confia-
da que vaig a Bar-
celona. Bé, ja hi

aniré Pero terá demá
... que 's esperi 'l go-
bernador, ti vol.

(mutis)

Escena XIV.

Piñol y Rovira, luego Can-
dit, Virginia, Carlos,
da Calamanda. Ma-
met, Amelia, Actius y
Actors.

Pi= Si, home, ja está, no

han arribat els equi-
patges y com que per
altre part m'he posat
afonich,

(Parlanthi)

ni diguiera tenim el
recurs de fer una al-
tre obra.

Ro = Bts un gran Piñol.

Pi = Soch pinyol d'oliva
sevillana.

Ro = Fe'.

Pi = Viga. Sa no hi tor-
nan á haberhi pro-
gramas.

Ro = Be, arc tant se val.

Pi= Oh! Si possaré la meitat.

Ro= Bueno, jo vaig a casa l'Arcalde y al Tea-tro á ficsar els avisos.

(mutis)

Pi= Si, si.

Ma= Sa l'hi explicaré tot en candit.

Cal= Filla meva!

Can= (Encare mes humitat) Jo la trovaré poch tova.

Car= Cuytes.

Can.- Ahem...

Ma= Apa...

Cal: Filla meva!

Ma = Bueno, ti, ja ho sab
que t'es filla.

Cal = Com te coneix que
no ets mare. Quin
cor mes sech.

Ma = Bl teu es massa hu,
mit.

Car = (La Victoria)

(a Candit)

Can = Ay!

Comensa á passar
ab ella. Recullim l'
equipatge y ja ns
trobarém á la estació
ó á Vilamoguda. Pero

Car: ¡ey! manos limpias
¡Jarc.

(Tan mutis)

Can: Si la Victoria s'entera ... ?m mata, ?m mata!

(Escena muda hasta que Victoria diu enfortantse á Candit)

Vic: Soparem junts, tens temps!

Fi del acte primer.

10064436 86